

USPAVANA SUNČICA

LICA

SUNČICA- dijete sunce

SUNČANA- mama sunce

HELIOS- tata sunce

LUNAR- mjesec

OSTALI- Kumulus, suncokret, livada, riba, Marko

1.PRIZOR

Sunčana i Helios pružaju zrake na sve strane, vidi se da su jako uposleni. Dolazi Sunčica, rasteže se, zijeva, trlja oči.

SUNČICA: Dobro jutro mama! Dobro jutro tata!

SUNČANA I HELIOS: Jutro?

SUNČANA: Da! Dobro, bolje najbolje jutro! *zijeva* Uf, baš sam se naspavala!

SUNČANA: Bilo bi čudno da nisi...

Helios povlači Sunčanu u stranu, šaptom govore da Sunčica ne čuje.

HELIOS: Mama Sunčana nemoj ju koriti....

SUNČANA: Tata Helios, Sunčica se mora naučiti reda...

HELIOS: Ali ona je još samo dijete....

SUNČANA: Koje će uskoro odrasti i dobiti važne zadaće!

Helios pokazuje Sunčani na Sunčicu koja skakuće, pjevuši, igra se, puna je života

HELIOS: A pogledaj ju. Koliko je sretna, koliko uživa, koliko je razigrana.

SUNČANA: Istina. Stvarno ju je mило vidjeti. Kad bi ovaj prizor potrajao vječno.

HELIOS: Ali neće, nažalost. Zato, uživajmo i mi u ovom prizoru dok možemo.

SUNČICA: Kako je lijepo probuditi se ovako rano! Kad imaš cijeli dan pred sobom!

Helios i Sunčana se nasmiju

SUNČICA: Zašto se smijete? Što sam krivo rekla?

SUNČANA: Sunčice, dođi malo ovdje.

SUNČICA: Zašto? Imamo puno posla. Nemamo vremena stajati na mjestu. Moramo rastegnuti zrake da se mogu produžiti do najudaljenijih mjesta, moramo pomilovati sve pupove koji će se uskoro otvoriti, moramo....*dok ovo govori leti na sve strane, Helios ju zaustavlja jednom od svojih zraka, Sunčica se i dalje koprca*

SUNČICA: Zašto me držiš? Nemamo vremena! *Sunčana i Helios ju samo promatraju, kao da ju žele hipnotizirati očima. Sunčica se polako smiruje* O-o što sam napravila?

SUNČANA: Znaš li ti koliko je sati?

SUNČICA: Vrijme je početka novog dana?

HELIOS: A što prvo radimo?

SUNČICA: Budimo pijetla!

SUNČANA: A gdje se nalazi pijetao?

SUNČICA: Na vrhu krova, da ga bolje čuju.

SUNČANA I HELIOS: Tako je!

HELIOS: Mi probudimo pijetla, a on s vrha krova kukuriče i budi ostale.

SUNČICA: Što mi sad to govorite kao da ja to ne znam? Učili smo o tome u školi.

SUNČANA: A gdje je onda pijetao?

SUNČICA: Na vrhu krova!

HELIOS: Pogledaj malo bolje.

Sunčica se spušta do krovova kuća, zabrinuto traži, ne pronalazi pijetla

SUNČICA: Pijetle? Pijetliću? Ku-ku-riku? Nema ga! *uplaši se* Krovovi kuća su prazni. Zaspao je! Mamaaaa, tataaa hitno moramo probuditi pijetla.

SUNČANA: Ali prije buđenja pijetla moramo se razgibati.

HELIOS: Da nas ne bi što god ukočilo!

SUNČANA: I suncokrete nasmijati.

HELIOS: I livadu promrsiti.

SUNČANA: I jezero...

SUNČICA: Dosta šale! Ovo je hitna situacija! Preskočit ćemo to sve, pa se tomu vratiti.

Sunčana i Helios se pogledaju

HELIOS: Mislim da smo ju dosta zezali.

SUNČANA: Imaš pravo. Sunčice pogledaj malo bolje, tamo dolje u kokošinju.

SUNČICA: Tu je! *doziva ga* Pijetliću!! Hej!!

HELIOS: Nemoj vikati!.

SUNČANA: Mogao bi koje jaje razbiti.

SUNČICA: Zašto ste vi tako mirni? Kako ga možete pustiti da broji jaja, kad je njegov prvi zdatak probuditi ostale?

SUNČANA: A kako si ti mislila prvo pijetla probuditi prije nego si se razgibala?

SUNČICA: Ali... Nešto tu ne štima. Vi meni nešto skrivate?

HELIOS: Ne skrivamo ništa. Istina je da si se ti probudila i nakon jutarnjeg razgibavanja, buđenja pijetla, livade.. Spavala si pola dana!

SUNČANA: A doći će vrijeme kada će dan ovisiti o tebi

HELIOS. I morat ćeš se prva ustati, i sve ostale probuditi.

SUNČANA. I Lunara pozdraviti.

HELIOS: Svakako. On zna biti malo...uvredljiv.

SUNČANA: I puno je tu zadataka koje ćeš morat izvršiti.

SUNČICA: I hoću! Kad se naspavam. Zašto raditi umoran?

HELIOS: A onda moraš ići na vrijeme spavati kako se ne bi budila umorna.

SUNČANA: I ponekad od igre odustati.

SUNČICA: To što vi govorite, to zvuči vrlo dosadno.

SUNČANA: Nije dosadno, samo je...drukčije.

SUNČICA: Ali ako sve mogu napraviti bez obzira kad se probudim, zašto bih se budila prije nego sam se naspavala? Joj, mama i tata, nikad neću shvatiti tu vašu odraslu logiku.

HELIOS: Za sada i ne trebaš, ali uskoro ćeš mo...

SUNČICA: Eno Kumulusa! Hej Kumi, čekaj me! Idemo se igrati skrivača.

Odlazi, Sunčana duboko uzdahne, Helios ju zagrlj

HELIOS: Ne brini. I ona će jednom odrasti.

2.PRIZOR

Sunčana i Helios nervozno šeću pred sobom Sunčice.

SUNČANA: Koliko je sati?

HELIOS: Nije još vrijeme, ubrzo. Bit će sve dobro.

SUNČANA: *zabrinuto* A što ako se ne probudi?

HELIOS: Probudit ćemo ju mi.

SUNČANA: Ali to ne bi bilo baš po pravilima.

Dolazi Lunar, smjena je između sunca i mjeseca

LUNAR: Oh,oh poštovanje. Veliki dan za vas i za malenu, zar ne? Iščekivanje kako će odraditi prvi radni dan, zar ne? Kako će cijeli svijet probuditi, zagrijati, obasjati, osunčati, ozariti, nahraniti... Bez brige! Duboko dišite! Samo bez pritiska, siguran sam da ste ju fino odgojili, ne? Zamislite kakvi biste vi to roditelji bili da ne naučite dijete što je rad i disciplina. Zamislite , kako bi se to odrazilo na cijeli sunčev, tj vaš sustav? Glavni u sustavu, a zakazali! *smije se* Oh, oprostite, kako neumijesno, ja se smijem, a to... TO bi bila velika tragedija. *Zamišljeno* Što bi to napravilo cijeloj galaktici, kakav poremećaj, promjenu! Planete, zvijezde, asteroidi, sve bi se moralo promijeniti jer vi niste kćer dobro odgojili. Svi bi toliko ogovali Sunčicu da se ona ne bi imala gdje drugo skriti, nego u ...crnu rupu pobjeći! A svi znamo što to znači- nikada svoju Sunčicu više ne bi vidjeli! Jer nitko iz crne rupe se nije vratio. Da...to bi bilo tragično. *lecne se* A vidi mene, ja tu govorim i govorim a čeka me planetarna zabava. Sjajte dobro, kao i ja u svom punom sjaju. *Odlazi*

SUNČANA: Ne mogu to podnijeti! Moram ju odmah probuditi.

Ulazi u sobu

SUNČANA: Sunčice, Sunčice, vrijeme je...

SUNČICA: *meškolji se* Ali spava mi se.

HELIOS: Spavat ćeš ponovo kad sve obaviš. Sada je vrijeme za tvoj radni dan.

SUNČICA: *moli* A može li još pet minuta?

Helios i Sunčana se pogledaju

HELIOS I SUNČANA: Može! *Nakon kratkog vremena* Prošlo je pet minuta!

SUNČICA: Nije! Prošao je samo tren. Može li još pet?

HELIOS I SUNČANA: Može! *Sad malo dužee čekaju* Prošlo je pet!

SUNČICA: Kako?! Stigla sam samo zatvoriti oči! Vi mene sigurno zezate!

SUNČANA: Zezali ili ne vrijeme je da ustaneš. Ovo je tvoj prvi pravi sunčani dan!

HELIOS. Trebamo se dobro istegnuti.

SUNČANA: Danas ćemo ti tata i ja malo pomoći, ali od sutra ćeš morati sve sama napraviti.

SUNČICA: Uredu, mama.

Sunčica se ustane, potom se skotrlja, još spava. U početku ju mama i tata animiraju, Sunčica sve radi kroz san, ali kako vrijeme prolazi Sunčica samostalnije obavlja zadatke- razgibavanje, buđenje pijetla, nasmijavanje suncokreta, trčanje kroz livadu, grijanje zamrznutog jezera, buđenje školarca Marka. Obitelj se nakon radnog dana vraća kući.

SUNČICA: Ovo je bilo tako zabavno! Jedva čekam sutra!

Helios i Sunčana odahnu i zagrlje Sunčicu.

SUNČICA: Kako je toplo u maminom i tatinom zagrljaju. Ovo je najveća topilna koju biće može osjetiti.

SUNČANA. Tako je, a sad...

HELIOS: Sada je vrijeme za spavanje.

SUNČANA: Sutra je tvoj veliki dan!

HELIOS: Eno i gospodina Lunara.

SUNČICA: A gdje on ide?

SUNČANA: Nakon što obaviš svoje zadatke dolazi on. I on ima obaveze, baš kao i ti.

SUNČICA. Znači on radi dok mi spavamo?

HELIOS: Tako je. On čuva stražu do novog dana.

SUNČICA *mrmlja*: Straža, novi dan, buđenje, spavanje, vrijeme...
zaspe. Dolazi Lunar

LUNAR: Kako ide?

SUNČANA I HELIOS: *zadovoljno* Sve ide kako i treba ići.

LUNAR: Samo neka je sve po redu. A ja odoh na smjenu. Što se mora nije teško! Danas sam pun, bit ću predmet divljenja mnogima. Laka vam noć!

3. PRIZOR

Sve je u mraku, Sunčica živahno otvori oči

SUNČICA: Došao je taj dan. Ha! Sad ću ja to sve srediti, malo se razgibati, pijetlića probuditi, suncokrete nasmijati...O-o! Moram se požuriti.

Sunčica kreće žustro raditi radnje, ritmizirano, zamišljeno kao oblik dječje brojalice.

SUNČICA: Zraka prva, druga treća, protegni se daleko, to je moja sreća! *Zrake se protežu, i sjaje jače.*

SUNČICA: Pijetliću, izađi!

PIJETAO: Ku-ku?

SUNČICA: Kukurikni glasno, dan najavi!

PIJETAO: Kukuriku!!

SUNČICA: A vi suncokreti, glavu gore, nemojte biti loše volje!
Suncokreti se hihoću

SUNČICA: Brzo trčim po livadi, šakljam svo to cvijeće.

CVIJEĆE: Kad te vidimo-nema sreće veće!

SUNČICA: *zastane* A što je sljedeće? *sjeti se* Ah da! Nema stajanja, jezero treba ugrijati! Kako ću to napraviti?

RIBA: Pogladi ga po površini.

SUNČICA: Hvala ribo. Milujem jezero, malo lijevo malo desno, otapam jezero da ribama ne bude tijesno!

RIBA: Hvala ti Sunčice!

Dolazi do Markovog prozora

SUNČICA: Kako mirno spava... Teška srca ću ga probuditi. *miluje ga po licu i škaklja*. Marko, vrijeme je da otvoriš oči. Marko, u školu moraš poći. Hajde! Što se mora nije teško...bar su mi tako rekli! *Marko se ne budi* A što tvrdo spava.. Tko zna, možda nešto lijepo sanja? *Marko se meškolji* Evo ga! Moram još malo zasjati i Marko će se probuditi! *Zasja jače*

MARKO: *trlja oči* O, sunceeee. Hvala ti što me svako jutro budiš!

Sunčica odlazi kući, zadovoljna

SUNČICA. Eto, kao da je to bilo teško! A sad valja poći leći.

Liježe, i za tren oka se budi.

SUNČICA: Zar je već vrijeme? *entuzijastično* Ah, što se mora, nije teško!

Sunčica ponavlja iste radnje, sve brže i brže, svakim slijedećim krugom splašnjava entuzijazam u rečenici 'Ah, što se mora nije teško', dok se na kraju ne umori.

SUNČICA: Tako sam umorna. Sutra ću se naspavati, ne valja umoran raditi! Sigurno nitko neće primjetiti.

4.PRIZOR

Sunčica se budi, sve je sivo oko nje

SUNČICA: *zijeva* Ah, kako je lijepo kad se naspavaš. Vrijeme je za novi radni dan! Što ono prvo? Pa da- zrake protegnuti. *pokušava ih rastegnuti, ali ne može* Što? Zašto se ne želite rastegnuti! Hajde! Imamo cijeli svijet probuditi! *uplaši se* Pa vi..vi uopće ne sjajite! JA! Ja više ne sjajim! Kakvo je to sunce koje ne sjaji?! Moram potražiti pijetla! Hej pijetliču!! Gdje si? *zabrinuto* Nema ga! Ni na krovovima kuća, niti u kokošinju. Kao da su svi nestali, isparili! *dosjeti se* Sigurno je neka šala! Sigurno su se svi sakrili jer... jer... Zašto bi se sakrili? Ahaaa, pripremaju mi iznenađenje! *odlazi do livade.* Oj livado, oj cvijeće! *nema odgovora.* Nema livade? Kako se cijela livada uspjela sakriti? *ozareno* Eno suncokreta! Oni će mi pomoći. Hej suncokreti! Glavu gore, da vas vidim bolje! *suncokreti ne reagiraju, ona začuđeno* Nisam ih nasmijala? Trebam li bolje to reći? *suncokretima, naglašava svaku riječ* Hej suncokreti glavu gore, da vama bude bolje!!! *ništa se ne događa*

Iz daleka kao da se čuje hrapavi šum

SUNČICA: *uplašeno* Tko je to? Pokaži se!

SUNCOKRET: *jedva izgovarajući* Ja sam...posljednji suncokret. Ostali su uvenuli. Osjećam...da bi i meni uskoro mogao biti kraj.

SUNČICA: *zapanjeno* Kraj?! Kakav kraj? Uvijek kad me vidite- ja vam kažem šalu, vi podignete glavu i dobre ste volje!

SUNCOKRET: Ali nije te bilo godinama! Polako smo gubili nadu, i jedan po jedan ostali tu dolje.

SUNČICA: Kako godinama? Samo sam se odlučila naspavati.

Suncokret teško slegne i uzdahne

SUNČICA: *panično* A jezero?!

SUNCOKRET: Smrzlo se cijelo, i sve u njemu...

SUNČICA: A gospođa riba??

SUNCOKRET: I ona...

Sunčica brizne u plač.

SUNČICA: Što sam to napravila?! Cijeli svijet sam uništila! Ja više nisam sunce. A što je s Markom? *kreće jecati*. Moram moći ovo nekako popraviti. Zajat ću jače!! *silno se trudi ponovno zasjati i ispružiti zrake, ali joj nikako ne uspijeva, na rubu je očajja i odluke da odustane, odjednom osjeti ogromnu toplinu*. Evo ga uspjelo je! Popravit ću cijeli svijet, ponovno ću zasjati, sve ću ugrijati, nasmijati, ozariti.. *mrmlja*

SUNČANA I HELIOS: *dozivaju* Sunčice! Sunčice!

Sunčica se budi

SUNČANA. Hej! Ne budi tako prestrašena!

HELIOS: Samo si ružno sanjala.

SUNČICA: *kroz suze* Znači pijetao je na krovu, suncokreti su podignute glave, sve je u normali? I gospođa riba je živa, i Marko je u školi?

Sunčana i Helios se pogledaju, zabrinuti

SUNČANA: Naravno!

HELIOS: Sunčice, polako nam ispričaj što te toliko morilo u snu.

Sunčica prepričava svoj san, a roditelji kako bi ju umirili, zagrle ju

SUNČICA: ... i onda sam osjetila toplinu, baš ovakvu toplinu! I počela sam titrati i zrake pružati, i onda...Onda sam se probudila. *Zagleda se u roditelje* Vi, vaš zagrljaj mi je dao toplinu u snu, i on me probudio?

SUNČANA: *toplo se nasmije* Čini se da je tako.

HELIOS: To je bila samo noćna mora.

SUNČICA: Neću više nikada ići spavati! Cijeli svijet bi nestao kada bi ja zaspala!

SUNČANA: Istina je da bi cijeli svijet nestao kada bi se sunce ugasilo, ali..

HELIOS: *nadopuni Sunčanu* ...to ne znači da ti moraš cijelu brigu sama nositi!

SUNČANA: Pohvalno je što si odgovorno shvatila zadatak!

HELIOS: A kada postane preteško, obitelj je tu da ti pomogne.

Snažno se zagrle i u tom trenutku val svjetla i topline obasja cijeli svijet. Lunar taman dolazi sa noćne smjene.

LUNAR: Oh, lakše s tim bljeskom sunčana familijo. Tek vam je početak smjene.

Svi se nasmiju i zajedno krenu u nove radne pobjede.

KRAJ